

Kanne 22.10.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-469/07)

(2008/C 8/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: H. Kraemer)

Vastaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston direktiivin (EY) N:o 6/2002⁽¹⁾ 80 artiklan 2 kohdan mukaisia veloitteita, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle yhteisömalleja käsitteleviä tuomioistuinta.
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yhteisömallista annetun direktiivin (EY) N:o 6/2002 80 artiklan 2 kohdassa säädettyä veloitetta, jonka mukaan kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 6.3.2005 luettelo yhteisömalleja käsittelevistä tuomioistuinta, mukaan lukien niiden nimet ja alueellinen toimivalta.

⁽¹⁾ EYVL 2002, L 3, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 29.10.2007 — Gerlach & Co. NV v. Belgian valtio

(Asia C-477/07)

(2008/C 8/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gerlach & Co. NV

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tileihin kirjaaminen, josta on kyse yhteisön tullikoodeksin (joka on vahvistettu neuvoston 12.10.1992 antamassa asetuksessa (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾), jäljempänä tullikoodeksi) 221 artiklan 1 kohdassa, tullikoodeksin 217 artiklassa tarkoitettua tileihin kirjaamista, joka koostuu siitä, että tulliviranomaiset kirjaavat tullien määrän tilikirjoihin tai muulle vastaavalle tietovälineelle, ja onko tämä tileihin kirjaaminen erotettava yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY⁽²⁾, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, 7.6.1989) 6 artiklassa (nykyisin yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 2000/597/EY⁽³⁾, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000, EYVL L 130, 31.5.2000, 6 artikla) tarkoitettua tullien määrän ottamisesta omia varoja koskevaan kirjanpitoon?
- 2) Onko tullikoodeksin 221 artiklan 1 kohta ymmärrettävä siten, että sitä, että tulliviranomaiset antavat tullien määrän asianmukaisella tavalla tiedoksi velalliselle, voidaan ainoastaan silloin pitää tullikoodeksin 221 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tullien määrän tiedoksi antamisena velalliselle, kun tulliviranomaiset kirjaavat tullien määrän tileihin ennen kuin se annetaan velalliselle tiedoksi?
- 3) Onko tullikoodeksin 221 artiklan 1 kohta ymmärrettävä siten, että mikäli tulliviranomaiset antavat tullien määrän asianmukaisella tavalla tiedoksi velalliselle ilman, että tulliviranomaiset kuitenkaan olisivat kirjanneet tullien määrää tileihin ennen tiedoksi antamista, tullien määrää ei voida kantaa, minkä vuoksi tulliviranomaisten, jotta ne voisivat vielä kantaa tullien määrän, on annettava tullien määrä uudelleen asianmukaisella tavalla tiedoksi velalliselle sen jälkeen, kun tullien määrä on kirjattu tileihin, kunhan tämä tapahtuu voimassa olevassa vanhentumisajassa?

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista annettu asetus, EYVL L 302, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 155, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 130, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank 's-Gravenhage (Alankomaat) on esittänyt 2.11.2007 — AHP Manufacturing BV v. Bureau voor de Industriële Eigendom, toimii myös nimellä Octrooicentrum Nederland

(Asia C-482/07)

(2008/C 8/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank te's-Gravenhage

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AHP Manufacturing BV

Vastaaja: Bureau voor de Industriële Eigendom, toimii myös nimellä Octrooicentrum Nederland

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lääkkeiden lisäsuojatodistuksen aikaansaamisesta 18.6.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1768/92 ⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna) ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan c alakohta esteenä sille, että todistus annetaan peruspatentin haltijan hakemuksesta sellaiselle tuotteelle, jolle on jo annettu yksi tai useampia todistuksia yhden tai useamman muun peruspatentin yhden tai useamman haltijan hakemuksesta siihen mennessä, kun todistusta koskeva hakemus jätetään?
- 2) Johtaako kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta 23.7.1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1610/96 ⁽²⁾ (sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna) ja erityisesti sen johdanto-osan 17 perustelukappale ja 3 artiklan 2 kohdan toinen luetelma kohta siihen, että ensimmäiseen kysymykseen on vastattava toisin?
- 3) Onko sillä merkitystä edellä esitettyihin kysymyksiin vastaamisen kannalta, että viimeiseksi jätetty hakemus on, samalla tavoin kuin aikaisempi hakemus tai aikaisemmat hakemukset, jätetty asetuksen (ETY) N:o 1768/92 7 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa eikä asetuksen (ETY) N:o 1768/92 7 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa?
- 4) Onko sillä merkitystä edellä esitettyihin kysymyksiin vastaamisen kannalta, että asetuksen (ETY) N:o 1768/92 13 artiklan nojalla annetun todistuksen antaman suojan voimassaoloaika päättyy samalla hetkellä tai myöhemmin kuin tilanteessa, jossa yksi todistus tai useampia todistuksia on jo myönnetty samalle tuotteelle?
- 5) Onko sillä merkitystä edellä esitettyihin kysymyksiin vastaamisen kannalta, että asetuksessa (ETY) N:o 1768/92 ei täsmennetä, missä määräajassa asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava todistusta koskeva hakemus ja annettava todistus tutkimuksen päätteeksi, mistä seuraa, että todistuksen antamismahdollisuudet saattavat olla erilaisia sen vuoksi, että hakemusten käsittelynopeus on eri jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla erilainen?

⁽¹⁾ EYVL L 182, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 198, s. 30.

Valitus, jonka Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG on tehnyt 5.11.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-46/06, Galileo Lebensmittel GmbH/Co. KG v. Euroopan yhteisöjen komissio, 28.8.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-483/07 P)

(2008/C 8/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (edustaja: Rechtsanwalt K. Bott)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

1. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston 28.8.2007 antama tuomio on kumottava ja
2. vastaajan tekemä päätös siitä, että verkkotunnus galileo.eu varataan, on julistettava mitättömäksi.
3. Vastaaja on veloitettava korvaamaan valitusmenettelyssä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
4. Vaatimuksiin 2 ja 3 nähden toissijaisesti vaaditaan, että asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja vastaaja on veloitettava korvaamaan valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää valituksessaan, että yhteisön oikeutta, toisin sanoen EY 230 artiklan 4 kohtaa, on rikottu (yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan toinen virke). Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on syyllistynyt tällaiseen rikkomiseen, koska se jätti valittajan kanteen tutkimatta sillä perusteella, että päätös, josta valittaja nosti kanteen ja jolla vastaaja varasi verkkotunnuksen galileo.eu, ei koskenut valittajaa erikseen. Valittaja katsoo, että kun otetaan huomioon sillä oleva tavaramerkkioikeus saksalaiseen sanamerkkiin Galileo, komissiolle asetuksessa N:o 874/2004 annettu oikeusasema rekisteröintimenettelyssä sekä se, että verkkotunnus galileo.eu on kaupan pidettävä taloushyödyke ja se voidaan luovuttaa vain kerran, komission päätös varata verkkotunnus galileo.eu itselleen koskee valittajaa erikseen yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.